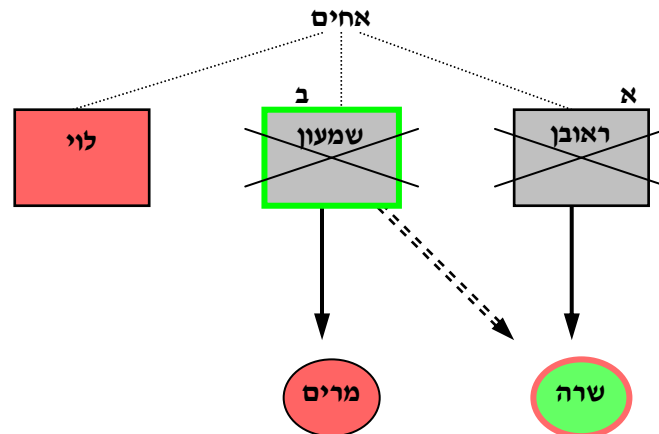

(דף צ"ז ע"ב)

ביאור דברי הגמ':

ויעשו ביאת בן ט' כמאמר בגדול, ותדחה צרתה וכו'.

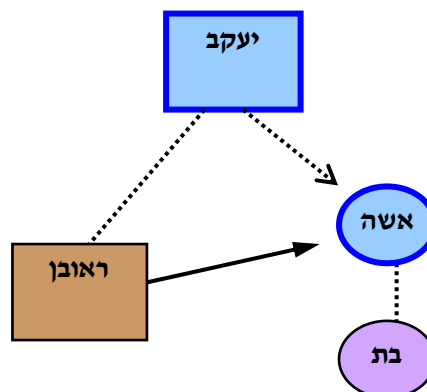
1. ראובן ושרה, איש ואשה.
2. ומת ראובן בלי בנים (א).
3. ובא שמעון (אחיו הקטן) על שרה יבמתו.
4. ומשהגדיל שמעון נשא את מרים, אבל שוב לא ידע שמעון את שרה משהגדיל.
5. ומת גם שמעון בלי בנים (ב).

ופרכינן: (לרבי יוחנן) ויעשו ביאת בן ט' (שמעון שייבם את שרה) כמאמר בגדול, ונמצא שיש על שרה זיקת שני יבמין (של ראובן ושל שמעון) ואינה מתייבמת (כדשנינן בפרק ארבעה אחים, ע"י ציור לעיל עמוד פ"ו), וכשם שהיא לא מתייבמת, כך תדחה את צרתה (מרים).

ומשנינן: תנאי היא, דפליג תנא דידן אתנא דארבעה אחים, דתנא דלעיל סבירא ליה הא דאין בעלת המאמר (שרה) מתייבמת (ללוי) לאו משום דיש עליה זיקת שני יבמין (מראובן ושמעון) [דלתנא דלעיל זיקת שני יבמין לאו דאורייתא היא] אלא היינו טעמא משום דאיכא צרה בהדה (מרים), דגזרינן שמא יבוא לוי לייבם גם את מרים צרתה, ונראה כמייבם שתי יבמות מבית אחד (שהרי שניהם היו נשואין לשמעון), [ומיהו אף כשאין צרה בהדה אין שרה מתייבמת, דגזרינן אטו היכא דאיכא צרה].
אבל לתנא דידן הא דאין בעלת המאמר (שרה) מתייבמת, היינו טעמא משום דיש עליה זיקת שני יבמין (ראובן ושמעון), [דסבירא ליה זיקת שני יבמין דאורייתא היא], ולכן לא גזרו אלא בדידה (על שרה) אבל על צרתה (מרים) לא גזרו. (ע"י לעיל ל"א ע"ב תוד"ה מדרבנן).

(דף צ"ז ע"ב)

(א) אח מאב ולא מאם וכו'.

1. ליעקב בן, ראובן.

2. יעקב אנס אשה.

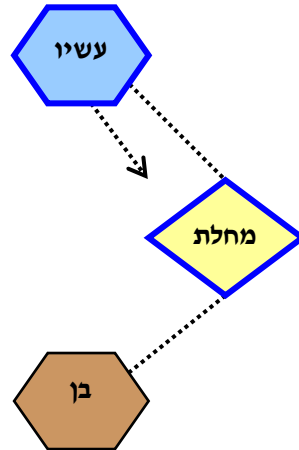
3. ותלד לו בת.

(נמצא: ראובן ובת האנוסה אח ואחות מן האב).

4. ויקח ראובן את אנוסת אביו לאשה.

בת האנוסה, אומרת על ראובן, אחי הוא מאב, אבל לא מאם, והוא בעלה דאם (של אמי), ואנא ברתא דאנתתיה (ואני בת אשתו).

(ב) את הוא וברי הוא וכו'.

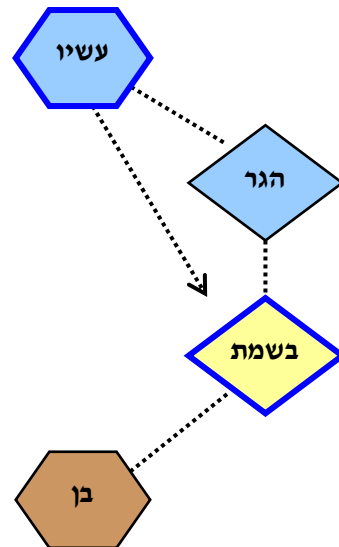
משכחת לה בעכו"ם הבא על בתו:
1. לעשיו בת, מחלת.

2. ויבא עשיו על בתו.

3. ותלד לו בן.

הבת מחלת, נושאת את בנה על כתפה ואומרת, בני זה, **אחי הוא** (מאבי עשיו), **וברי הוא** (בני הוא), **אחתיא** **אנא דהאי** אחותו אני של זה **דדרינא** **אכתפאי** הנישא על כתפי.

(ג) שלמא לך ברי וכו'.

משכחת לה בעכו"ם הבא על בת בתו:

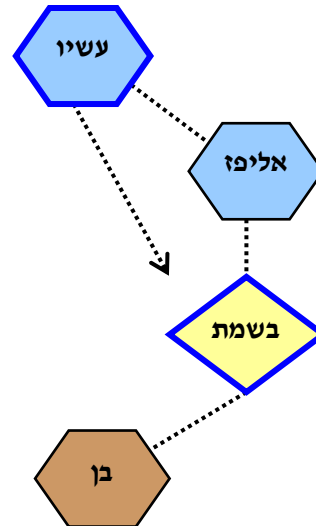
1. לעשיו נכדה, בשמת (בת הגר בתו).

2. ויבא עשיו על נכדתו (בשמת).

3. ותלד לו בן.

בשמת אומרת לבנה, **שלמא** (שלום) **לך ברי** (בני), **בת אחתיך אנא** (בת הגר אחותך הנני).

(ד) דהאי דדרינא וכו'.

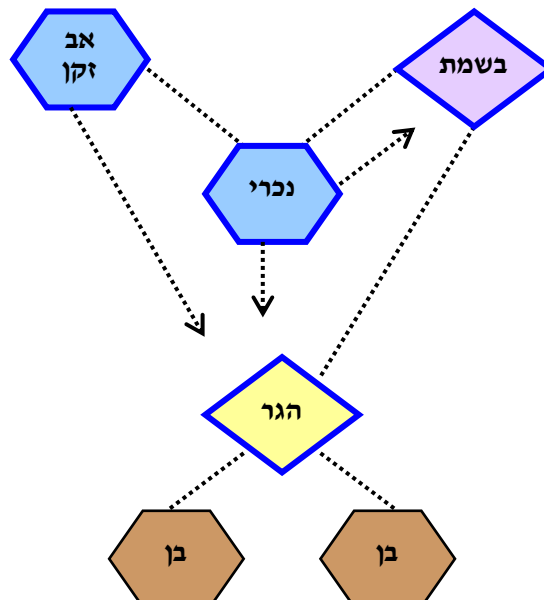

משכחת לה בעכו"ם הבא על בת בנו:

1. לעשיו נכדה, בשמת (בת אליפז בנו).
2. ויבא עשיו על נכדתו (בשמת).
3. ותלד לו בן.

בשמת נושאת את בנה על כתפה ואומרת, **דהאי דדרינא** בני הנישא על כתפי הוא בר (בני), **ואנא ברת אחוה** (ואני בת אחיו, אליפז).

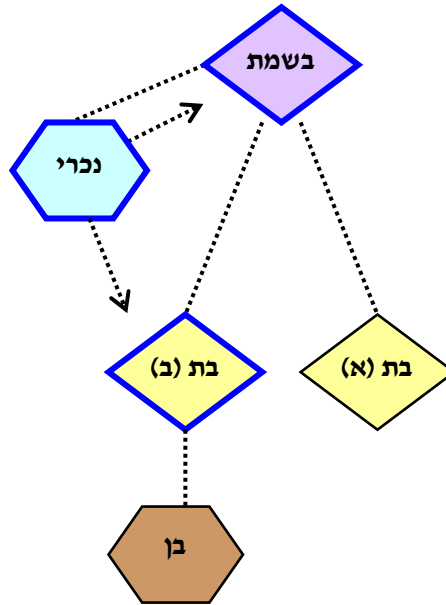
{ה} בייא בייא וכו'.

1. לנכרי, אם בשמת, ואב.
  2. ויבא הנכרי על אמו.
  3. ותלד לו את הגר.
  4. ויבא הנכרי גם על הגר בתו.
  5. ואף הזקן (אבי הנכרי) בא על הגר (נכדתו).
- ותלד לזקן שני בנים.

הגר אומרת על הנכרי, **בייא בייא מאח**, קובלת אני עליו שהוא אחי (ששניהם בנים של בשמת), **והוא אב**, היינו שהוא גם כן אבי, וכמו כן **הוא בעל** (שהרי בא עליה), **וכן הוא בר בעל**, הבן של זה שבא עלי (שהרי חזר הזקן ובא עליה), **והוא בעלה דאם**, כיון שבא גם על אמי (בשמת), **ואנא ברתא דאיתתיה**, ואני בת אשתו, **ולא יהיב פיתא לאחווה יתמי בני ברתיה**, ואינו נותן לחם לאחיו היתומים (שהרי שני הבנים של הגר נולדו מן האב הזקן), ושהם גם בני בתו.

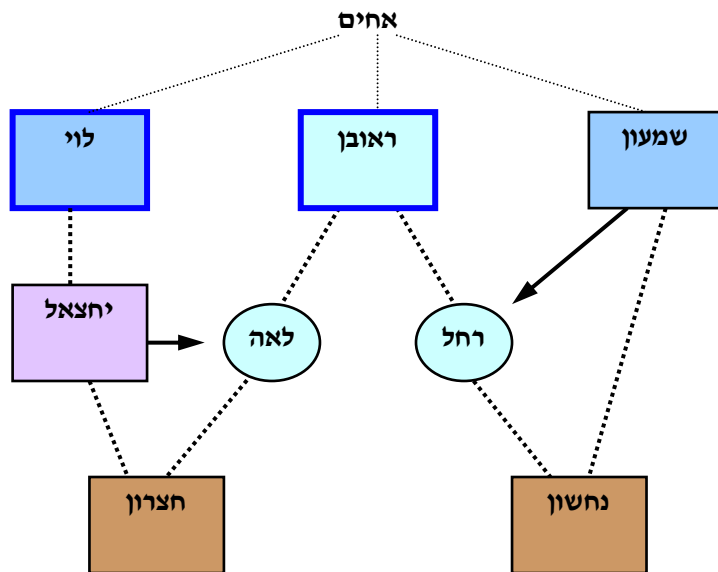
{ו} אנא ואת אחי וכו'.

1. לבשמת בן (נכרי).
2. יבא הנכרי על אמו.
3. ותלד לו שני בנות.
4. ושוב בא הנכרי על אחת מבנותיו (בת ב').
5. ותלד לו בן.

בת א' שהיא אחות אמו (של הבן) קוראת לו ואומרת לבן, **אנא ואת אחי**, אני ואתה אח ואחות מאב אחד (מהנכרי), וכן **אנא ואבוך אחי**, ואני ואביך (הנכרי) אח ואחות מן האם (מבשמת), ו**אנא ואמך אחי**, אני ואמך (הבת ב') אחיות.

{ז} אנא ואת בני אחי, אנא ואבוך בני אחי, אנא ואמך בני אחי, הא בהיתרא נמי משכחת לה וכו'.

1. שמעון ראובן לוי, אחים.
2. ולראובן שתי בנות, רחל ולאה.
3. וללוי בן, יחצאל.
4. ויקח שמעון את רחל לאשה.
5. ותלד לו את נחשון.
6. ויחצאל לקח את לאה (אחות רחל).
7. ותלד לו את חצרון.

וקאמר ליה נחשון בריה דשמעון, לחצרון שהוא בר בריה (הנכד) דלוי, הכי: אני ואתה בני אחי (בני שתי אחיות), ואנא ואבוך (יחצאל) בני שני אחים (שמעון ולוי), ואנא ואמך בני שני אחים (שמעון וראובן).